

IN IMAGINEM

EBRIETATIS CARMEN.

Rodolpho Collino iuniore

Tigurino autore.

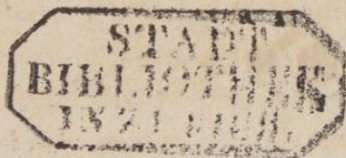
TIGVRI EXCVDEBAT CHRISTO=
phorus Froschouerus iunior.

Romney sum.

XVIII 292.6
8

RODOLPHO COLLINO PATRI
Rodolphus Collinus F.

Quod temere effudi modo carminis inter amœna
Musarum, & Sophiæ multiplicis studia:
Dum me Saxonix fouet urbs clarissima gentis;
Chare pater, tenues accipe primitias.

RODOLPHI COL
LINI IUNIORIS DE
EBRIETATE CARMEN.

COGNITA si tibi sit minus Ebrietatis imago,

Nota tamen multis quæ solet esse uiris.

Inspice quæ præsens monstrat tibi charta figurâ,

Hanc animo, hanc oculis perge videre tuis.

Ecce palàm uini reddit puer iste fluorem,

Corniger, & nudus: sceptrâ caduca gerit.

Exertum gladium fert, pertusamq; crumena m:

Insistens pheretro: sub iuga Ditis abit.

Sed tamen ut noris cur picta sit ista figura,

Et monstrosa hominis quid sibi forma uelit.

Expediam facili Lector tibi singula uersu,

Quid ferat ebrietas ista tabella docet.

Cernitur effrontis pueri monstrosa figura,

Et qui uesicam stans sine ueste leuat.

Quid typus iste ferat præ se, fortasse requiris,

Exprimit hic mores quos temulentus habet.

Nam postquam fuerit nimiũ haustus Masticus humor,

Tunc omnes sensus uincula dura ferunt.

Fumus enim in neruos solet exhalare uapores,

Et cerebri uires impedit ipse uapor.

Nanq; tenet cerebri septenos fabrica neruos,

Spiritus atq; focos hic animalis habet.

Sicq; paratus ibi, simul inde canalibus illis

Corporis in ualidi cætera membra uenit.

Auxilio illius sua munera membra ministrant,

Nam sentire facit, atq; mouere facit.

PUER NU
dus, In=
uerecus
dus.

Hunc turbat fontem uinum uimq̄ eripit omnem,
 Nec sentire sinit, néue mouere sinit.
 Sic fiunt tremebunda, & sano in corpore languent
 Membra, nec officio sunt satis apta suo.
 Nanq̄ ita spiritibus fumi miscentur inanes,
 Ut nequeat cerebrum fungier officio.
 Tunc puera scit homo, & quamcunq̄ mouetur ad aurā,
 Et quacunq̄ libent illa licere putat.
 Perturbantur enim loca cuncta vaporibus ipsis,
 Tunc simul & ratio, iudiciumq̄ fugit.
 Hinc homines eadem, quæ bruta animalia patrant,
 Inq̄ diem veniunt quæ latuisse decet.
 Nil vetat, in cœtu ventris minuisse laborem,
 Detegere ornata membra tegenda suo.
 Hinc animi seruat custodia nulla pudorem.
 Ebrius hinc varijs motibus actus abit.
 Quin agit & visu quæ sint, & turpia dictu,
 Quæ Cynicus, vel quæ turpis adulter agit.
 Hinc etiam nescit linguam frenare solutam,
 Non seruata hominum, non ratione loci.
 Inter honestorum conuiuia siue virorum,
 Siue puellarum uiuat in ordinibus,
 Seu mage matronas sit apud, fœdissima gaudet
 Verba loqui fœdior ipse cane.
 Sæpe (quod est grauius) conuitia dira precatur,
 Et violare ipsum non cauet ore Deum.
 Deniq̄ non verbis, non parcit turpibus actis,
 Ingenui quia non frena pudoris habet.
 Crimina tot secum turpis temulentia profert,
 Quæ tibi significat stans sine veste puer.
 Cur gerat humana duo cornua fronte puellus,

Scire cupis? dicam forma quid ista velit.
 Taurus ut incedens alte sua cornua iactat,
 Solus et armenti rex cupit esse sui.
 Atq; furore tumens animantia cuncta lacepsit,
 Cornibus inuadens obuia quaeq; suis.
 Vinum sic animos parat, et dat cornua vinum,
 Humanos homines et facit esse feras.
 Cumq; mero incaluit pauper quoq; cornua sumit,
 Est paupertatis nec memor ille sua.
 Sed furit, atq; furens elata mente superbit.
 Sauius et in quosuis obuus ire parat.
 Efferat ergo homines si vitis amabilis humor,
 Cornua bina gerit non temere iste puer.
 Quid? quod habet sceptrum puer hic? sed more sinistro Scepe
triger.
 Cuius ab extrema parte corona cadit.
 Nempe quod ebrietas iacturam semper honoris
 Efficit, et regnis quod parit excidium,
 Rex nimia Bacchi qui cura et amore laborat,
 Imperij curam negligit ille sui.
 Illius regale gerit non dextera sceptrum
 Rite, sed inuerso more sinistra gerit.
 Nec gerit erectum, sed delabente corona
 Paulatim sceptri pars bona vergit humi.
 Imperij certam minitatur utrunq; ruinam.
 Scepra manu, capite et pulchra corona cadet.
 Quot regum pueros, quot quantaq; regna Lyceus
 Euertit, veteri fertur in historia.
 Pelleus iuuenis totum qui vicerat orbem,
 A nimio Bacchi munere victus obit.
 Baltasar ut noctu celebrat rex Orgia Bacchi,
 Hac regno, et regi nox tulit exitium.

Idq̄ exempla docent, & docet ipsa dies.

Quæ typus hic pheretri monet euitare pericla.

Sæpe etenim madido mors inopina venit.

Quid? quod & hunc puerum religat retinetq̄ catena
Captiuum Sathanas, significare putas?

Capti-
uus Sa-
thane.

In promptu causa est. Stygium exagitare tyrannum
Computatores, ista figura docet.

Qui malus ipse, malas artes docet, inter & illas
Pessima (si verum dixeris) ebrietas.

Nam rapidum rabiosa fames agitare leonem
Ut solet, armenti quo stabula alta petat.

Sic struit insidias Dæmon, sic mille per artes
Hinc illinc homini retia cæca locat.

Nec requiescit enim: primum dulcedine vini
Humanos sensus illicit atq̄ capit.

Sensibus & captis hominem vincire catena
Mox studet, inde suo tum regit imperio.

Ergo sub imperio Sathane temulentus habetur.

Quæq̄ iubet Sathanas, ebrius illa facit.

Hunc dum viuit habet dominum, post fata suprema
Tortorem misera sentiet esse animæ.

Namq̄ caret moriens mentis ratione sagaci,
Delictis veniam nec petit ille suis.

Hæc facit ebrietas, sunt talia præmia Bacchi,
Ducit ad æternum corpora supplicium.

Hæc quem non moueant? quem talia facta Lyei
Deterrent nimio non maduisse mero?

Ah pereat, qui vult vltro perijisse bibendo.

Ah pereat, quem tot nec mala tanta mouent.

Quis morbos animi, quis morbos corporis, ipsa
Quos fert ebrietas, enumerare valet?

ORATIO.

OMNIPOTENS, aterne Deus, mens libera, casta,

Nomine Trine Deus, numine at Vne Deus.

Summe pater, vindex scelerum, virtutis amator,

Vinosos perdis qui Sodoma igne viros.

Nate patris summi, qui nos vigilare monebas,

Et curare pium sobrietatis opus.

Tuq; patris summi flamma ô sanctissima, tu qui

Ebria corda fugis, sobria corda foves.

Da DEVS ut possim te sobrietate revereri,

Et tecum aeternum viuere morte obita.

FINIS.

